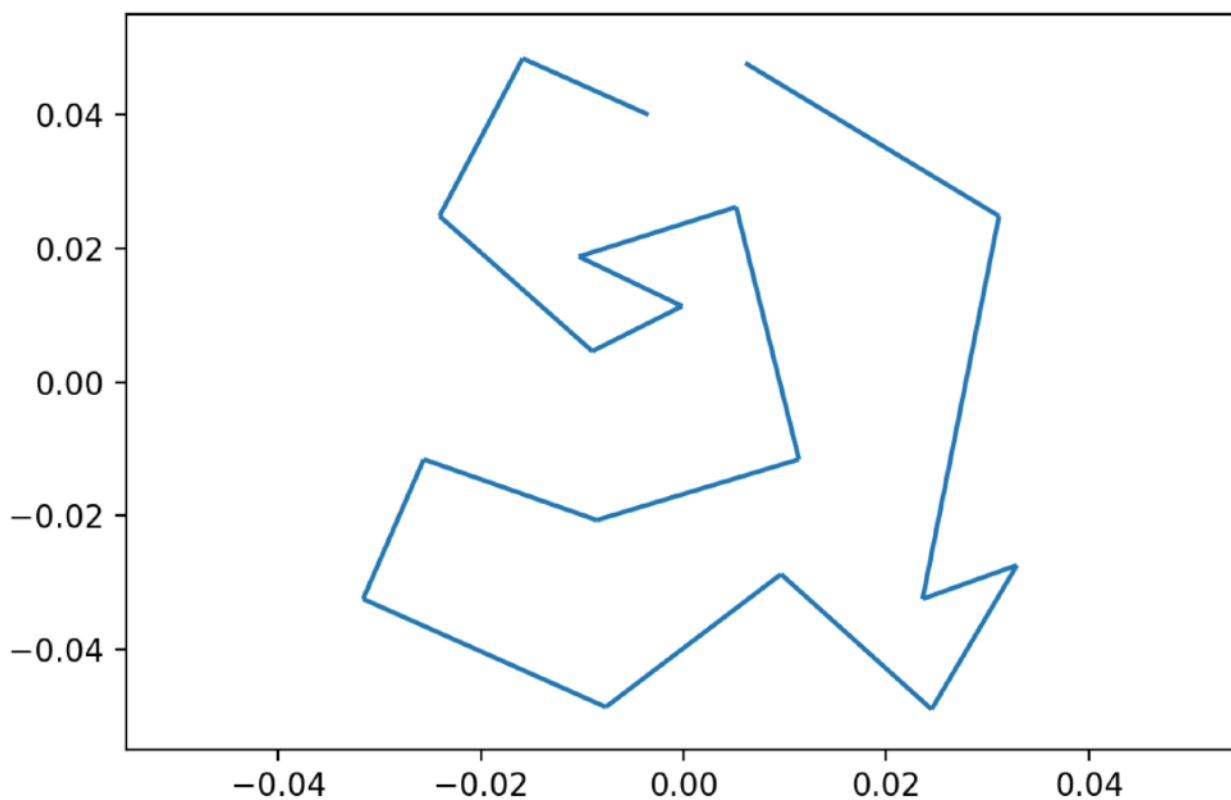

Lab 3

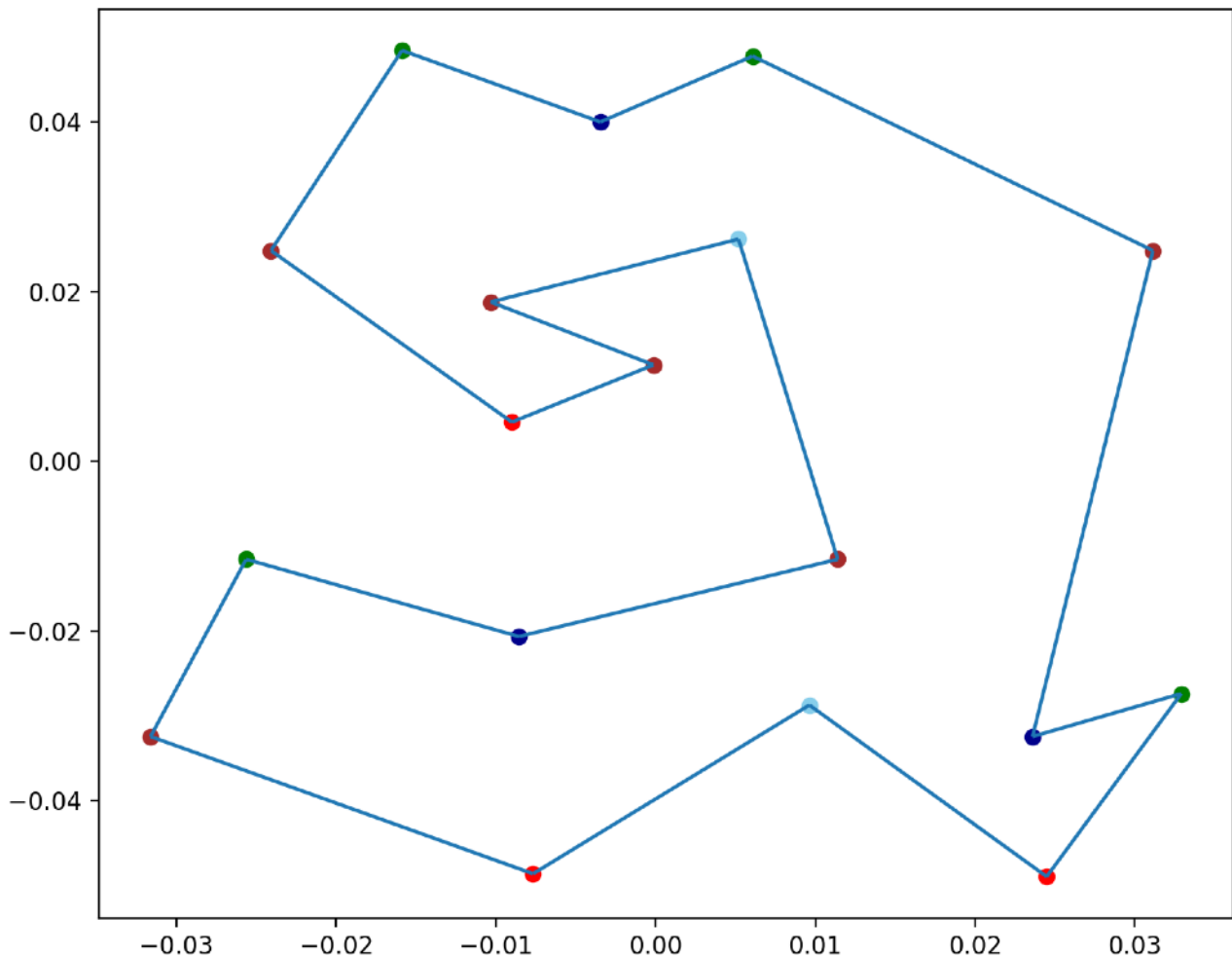
Oscar Teeninga

Korzystałem z dostarczonych na upel narzędzi oraz z opcji "Dodaj figurę". Założenie jest takie, że ostatnia krawędź w momencie definiowania nie jest rysowana, tzn. zaznaczamy tylko wierzchołki, a ostatnia krawędź zostaje potem dodana automatycznie w dalszych krokach.

2. Algorytm sprawdzania y-monotoniczności oraz wyszukiwania wierzchołków

Korzystając z własności sprawdzania położenia punktów względem siebie za pomocą wyznacznika omawianego na pierwszych labach sprawdzałem, czy kąt między trzema punktami jest większy bądź mniejszy od π sprowadzało się do sprawdzenia, czy punkt jest po lewej, czy prawej stronie prostej wyznaczonej przez dwa punkty. Następnie iterowałem po wszystkich punktach i kwalifikowałem każdy punkt do jednej z 5 kategorii. Ostatecznie sprawdzenie y-monotoniczności sprowadzało się do sprawdzenia czy istnieją jakieś punkty łączące lub dzielące. Kolory są zgodne z tymi na wykładzie.

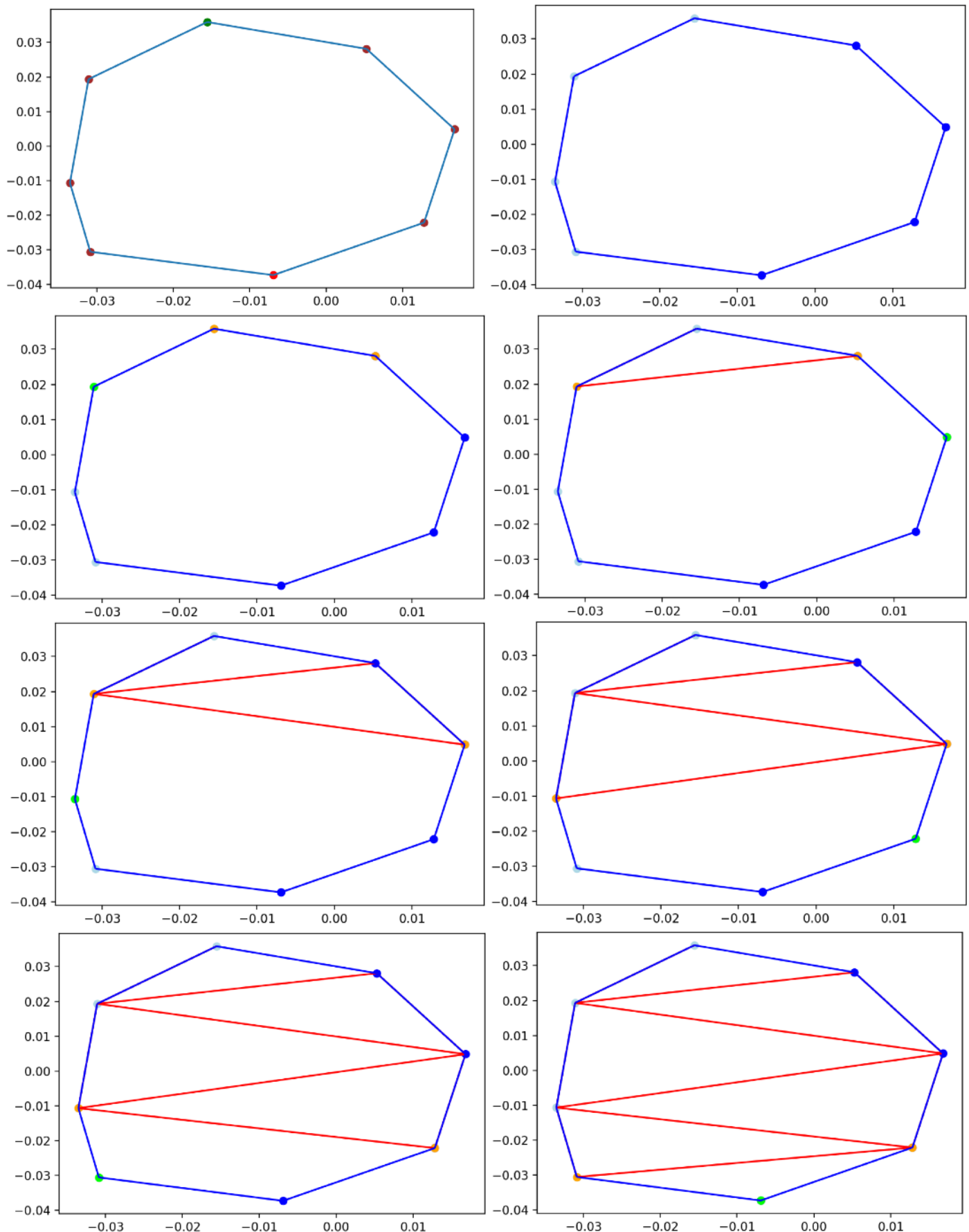


```
In [135]: print(is_y_monotone(points))
```

```
False
```

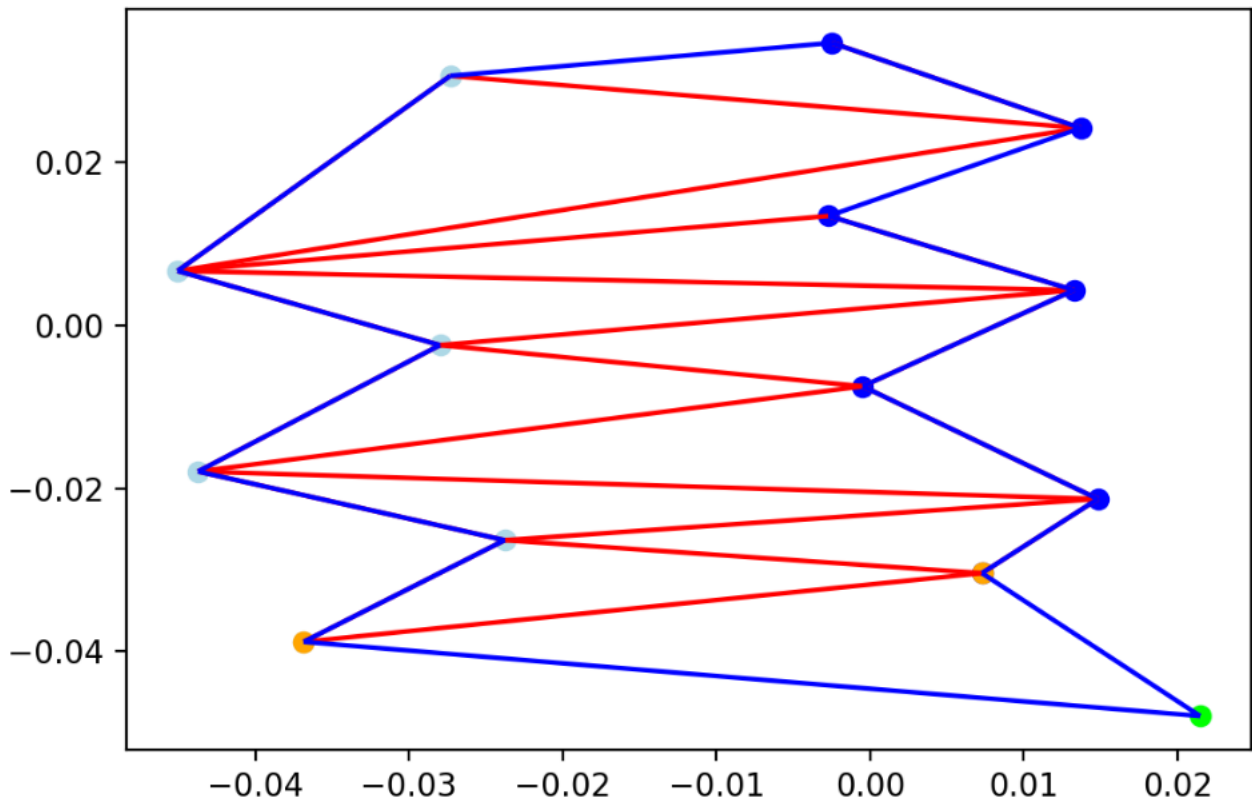
3. Triangulacja wielokąta y-monotonicznego

W poprzednim przykładzie wielokąt nie był y-monotoniczny, więc stworzyłem nowy. Punkty należy interpretować: **na stosie**, **przetwarzany**, w **lewym/prawym łańcuchu**. Trójkąty były zapisywane w formie trzelementowej tablicy.

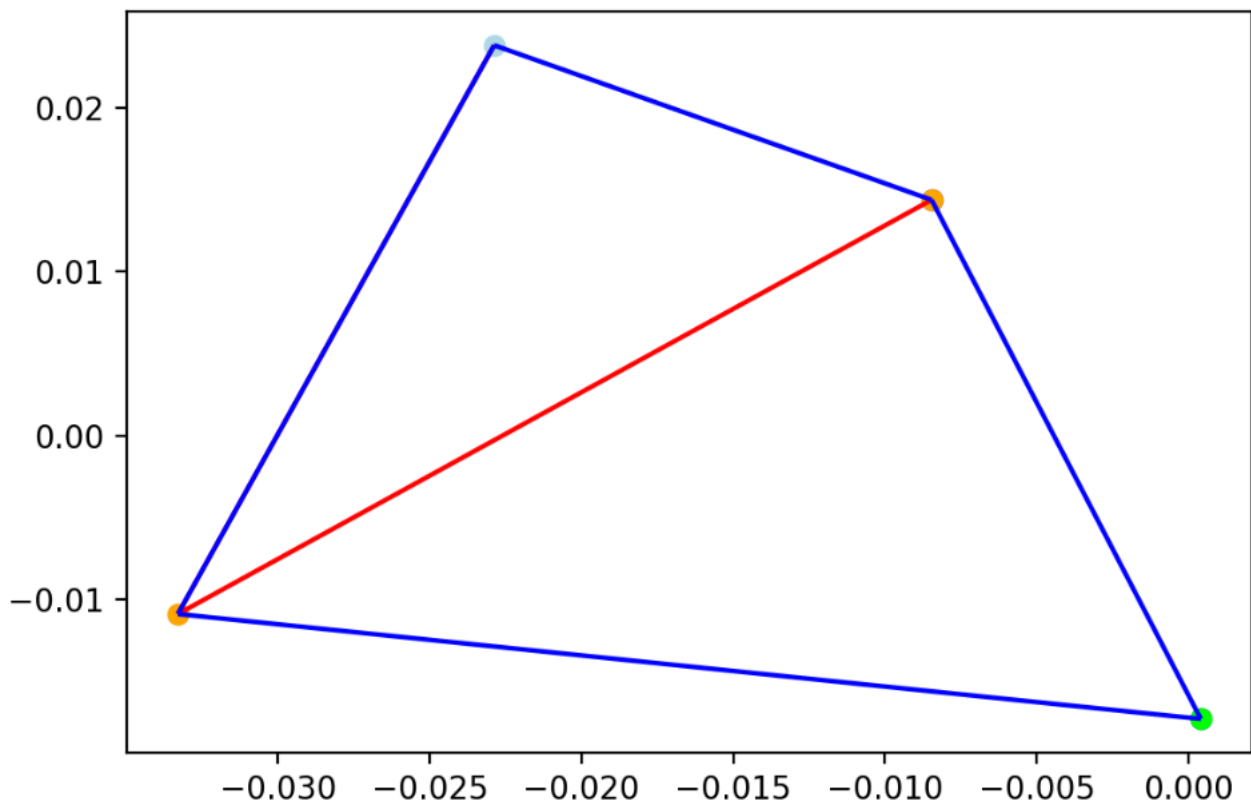

4. Inne wielokąty

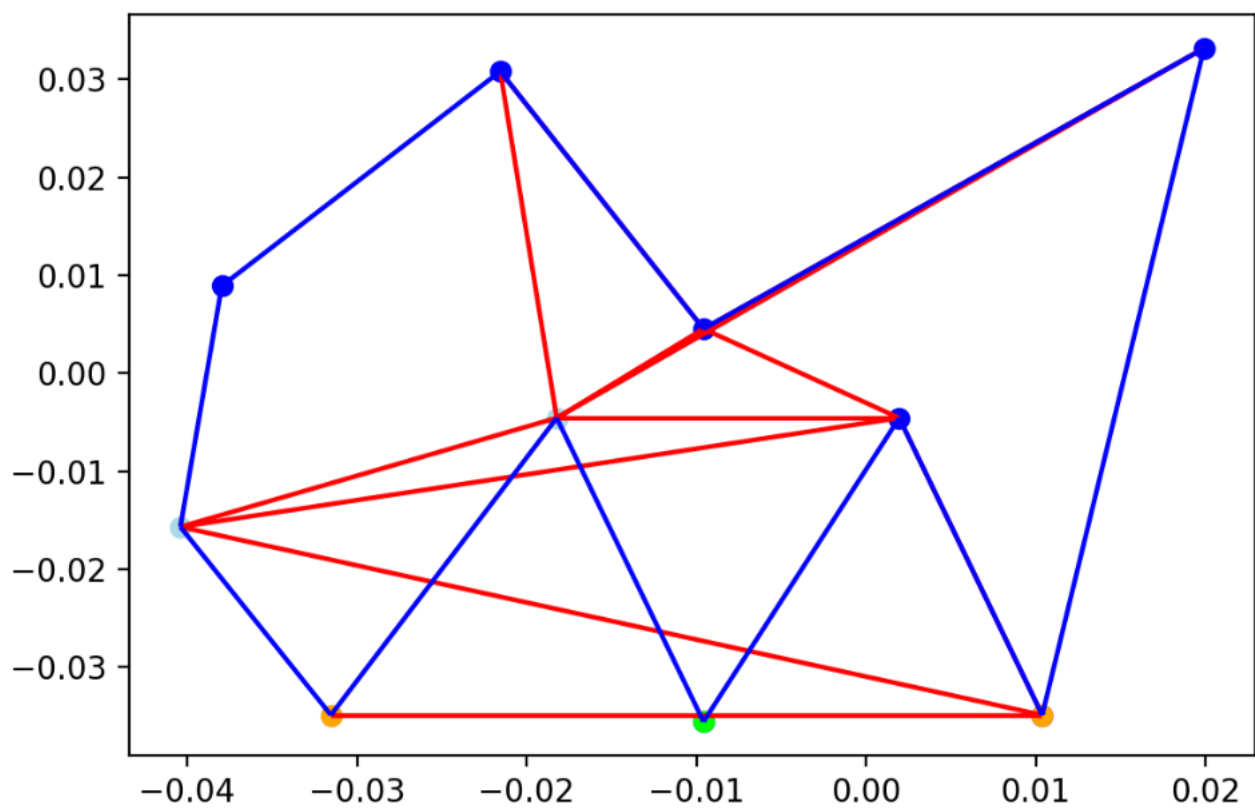
Do zaprezentowania poprawności działania algorytmu stworzyłem kilka dodatkowych wielokątów.

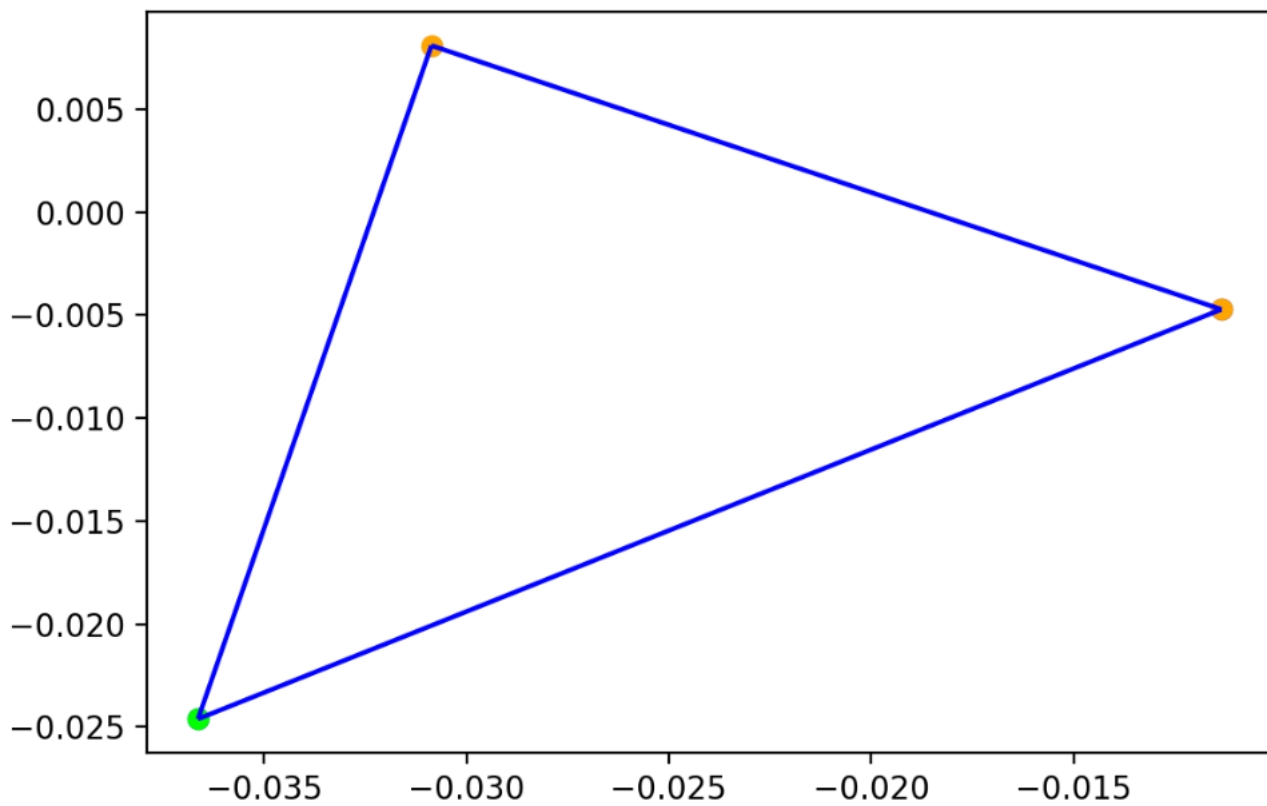
Triangulacja na wielokącie o większej liczbie wierzchołków

Triangulacja na wielokącie o małej liczbie wierzchołków

Triangulacja na wielokącie nie y-monotonicznym

Triangulacja na wielokącie będącym trójkątem

5. Łapki

Dodatkowo przeprowadziłem testy na algorytmie z bardziej specyficznym wielokątem, proponowanym na labolatorium

